

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztalvozas

621.32

Szerző: *Fedor Agnes*Cím: *Neonfény a Körút fölött.*

Forrás:

Nők Lapja 1959. XI. 20.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Hely

Idő

"1959"

Személy

Helyszám

Közp. nyomt. X.

Székesfővárosi házi nyomda 1926 — 8891

Neonfény a Körút fölött

Nádor Ilona felvétele.

Egy tolltartón láttam meg legelőször
A pesti körút »fényes házsorát«,
Nem volt még addig róla semmi gőzöm,
Bámulva néztem arany pátoszát.
Mert aranyból volt. Olcsó aranyfesték
És kékeslila csillámpikkelyek
Az elemista luxus-tolltartóján,
Hisz ezt szereti minden kisgyerek!
De nékem anyám nem azt vette mégsem,
Hanem egy barna »szolid darabot«.
Majd meglátod, Pest nem ilyen egészen,
A tolltartón a festő hazudott!

És hogy először láttam a Körutat
Valóban szürke volt, ködös, hideg
Villany csak itt-ott — kapualjak dűltak,
S nem fénylett, mint a csillámpikkelyek.
A fűzetekre tizennyolcat írtak
És szénszünet volt hónapokon át,
Így ismertem meg, fázó kézzel, lábbal
A pesti Körút fényes házsorát.

Azóta láttam, jaj, de sokszor láttam
Hajnalban, este és rendetlenül
Reszketve, gyáván, gonoszul és bátran
És megismertem kívül és belül.
A szellemét is. Mosolygó kísértet
Tógája gúny, szép betű a szíve,
S ha frázist mondunk ránk mordul, »te érted?«
S ha könnyezik — nem hiszi senkise.

És most, hogy végre drágakövek égnek
Jég-kéken rajta, és smaragd-szavak,
(Amelyekből a pajkos szellem néha
Pár betűt elkap, s az is lemarad),
És csillagok tükröződnek a kényes
Üvegfalakban, mint titkos tüzek,
Fények hajolnak egymásra szép ívben
Mint patak fölé aranyzsin fűzek, —
Most ráismerek arra, mit a festő
Csak hazudott rég (és fillérekért)...
Az ifjúságunk befizettük érte,
Míg gyermekálmunk végre ideért.

FEDOR ÁGNES